

4. W sprawozdaniach miesięcznych o podatku obrotowym za miesiąc, w którym złożono sprawozdanie roczne, oraz za miesiące następujące należy do czasu całkowitej spłaty należnego podatku (ust. 3) podawać w oddzielnej pozycji wpłacone kwoty podatku, wynikające z faktur złożonych do inkasa w okresie objętym sprawozdaniem rocznym, a zrealizowanych po dniu złożenia tego sprawozdania, przy czym w kolumnie „Wyjaśnienia” należy podać numery zrealizowanych faktur.

5. W przypadku wystawienia not kredytowych — jeżeli w wyniku tego następuje zmniejszenie obliczonej kwoty podatku — różnica podlega zwrotowi w trybie określonym w ust. 2.

§ 6. Jednostki gospodarcze, podległe Ministrowi Przemysłu Rolnego i Spożywczego, a nie objęte przepisem § 2, mogą obliczać i wpłacać podatek należny w okresie płatności podatku (dekadzie) w sposób określony w § 3 ust. 1 — 4. W tym przypadku przepis § 5 stosuje się odpowiednio.

§ 7. Przepisu § 26 uchwały nr 927 nie stosuje się do jednostek gospodarczych, obliczających podatek w sposób określony w § 3.

§ 8. Przepisów niniejszego zarządzenia nie stosuje się do obrotów produktami przeznaczonymi na eksport, dla których tryb regulowania podatku normują przepisy zarządzenia Ministra Finansów z dnia 18 grudnia 1953 r. w sprawie wysokości i trybu regulowania podatku obrotowego oraz fakturowania produktów przeznaczonych na eksport (Monitor Polski Nr A-116, poz. 1500).

§ 9. 1. Jednostki gospodarcze, które obowiązane są do wpłacania podatku obrotowego w wysokości różnicy między ustaloną w trybie obowiązującym dla poszczególnych produktów (grupy produktów) ceną zbytu

(ceną sprzedaży, ceną zaliczeniową) a ceną fabryczną (przeciętną ceną fabryczną) lub ceną zakupu (ewentualnie powiększoną o określoną marżę), powinny prowadzić ewidencję ilościową sprzedaży (obrotu) w sposób umożliwiający ustalenie wysokości należnego podatku obrotowego, bez względu na to, czy jednostki te opłacają podatek w trybie określonym w § 22 ust. 1, czy też w trybie § 22 ust. 3 uchwały nr 927.

2. Zasady prowadzenia ewidencji sprzedaży (obrotu), o której mowa w ust. 1, w zależności od potrzeb danego przemysłu (centralnego zarządu) określą odrębne przepisy.

3. Przepisu § 28 uchwały nr 927 nie stosuje się do jednostek gospodarczych, o których mowa w ust. 1.

§ 10. Z dniem wejścia w życie zarządzenia tracą moc obowiązującą przepisy:

- 1) § 5 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 24 sierpnia 1954 r. w sprawie podatku obrotowego oraz podatku od operacji nietowarowych dla jednostek gospodarczych, podległych Ministrowi Przemysłu Rolnego i Spożywczego (nr PD. 9612/4/54);
- 2) § 7 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 15 września 1954 r. w sprawie podatku obrotowego i podatku od operacji nietowarowych od jednostek gospodarczych, podległych Ministrowi Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego (nr PD. 11171/4/54).

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 11 czerwca 1955 r. z wyjątkiem przepisu § 3 ust. 5, który obowiązuje od dnia 1 listopada 1954 r.

Minister Finansów: w z. J. Kole

ZARZĄDZENIE MINISTRA TRANSPORTU DROGOWEGO I LOTNICZEGO

z dnia 9 maja 1955 r.

w sprawie opłat za sprawdzenie kwalifikacji fachowych osób ubiegających się o pozwolenia na prowadzenie pojazdów mechanicznych.

W związku z § 51f ust. 1 rozporządzenia z dnia 27 października 1937 r. o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych (Dz. U. z 1937 r. Nr 85, poz. 616, z 1948 r. Nr 27, poz. 186, z 1949 r. Nr 30, poz. 218 i Nr 51, poz. 389, z 1952 r. Nr 1, poz. 8, z 1953 r. Nr 14, poz. 60 i z 1954 r. Nr 3, poz. 6) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustala się opłaty za sprawdzenie kwalifikacji fachowych osób ubiegających się o:

- 1) pozwolenia na prowadzenie pojazdów mechanicznych:
 - a) kategorii amatorskiej lub motocyklowej w wysokości 15 zł,
 - b) kategorii III (łącznie z pozwoleniem praktykanta), II lub I oraz ciągnikowej i trolejbusowej w wysokości 20 zł,
 - c) kategorii amatorskiej łącznie z pozwoleniem kategorii motocyklowej w wysokości 20 zł,
 - d) kategorii III, II lub I łącznie z pozwoleniem kategorii motocyklowej w wysokości 25 zł.

2) wkładkę kontrolną do karty traktorzysty w wysokości 5 zł.

2. Jeżeli wynik egzaminu (ust. 1) został uznany za niedostateczny i zachodzi konieczność sprawdzenia kwalifikacji fachowych tylko ze znajomości budowy pojazdów mechanicznych lub przepisów drogowych albo tylko z umiejętności prowadzenia pojazdów mechanicznych — opłata od osoby ubiegającej się o:

- 1) pozwolenie kategorii amatorskiej lub motocyklowej wynosi 5 zł,
- 2) pozwolenie kategorii III, II, I, ciągnikowej i trolejbusowej wynosi 6 zł.

3. Jeżeli wynik egzaminu (ust. 1) został uznany za niedostateczny i zachodzi konieczność powtórzenia pełnego egzaminu, pobiera się opłatę przewidzianą w ust. 1.

4. Ustalone w niniejszym zarządzeniu opłaty nie obejmują opłaty skarbowej od pozwoleń.

§ 2. 1. Za egzamin sprawdzający w rozumieniu § 51a powołanego we wstępie rozporządzenia o ruchu

pojazdów mechanicznych na drogach publicznych nie pobiera się opłaty.

2. Jeżeli kierowca, któremu cofnięto pozwolenie w przypadku określonym w § 51a zdanie drugie rozporządzenia o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych (ust. 1), zgłosi się do sprawdzenia kwalifikacji fachowych (egzamin sprawdzający), za sprawdzenie to pobiera się opłatę przewidzianą w § 1 ust. 1.

§ 3. Traci moc obowiązującą zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 8 września 1948 r. w sprawie opłat, związanych z wydawaniem pozwoleń na prowadzenie pojazdów mechanicznych (Dz. T. i Z. K. Nr 31, poz. 215).

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Transportu Drogowego i Lotniczego:

w z. J. Burgin

K O M U N I K A T

Ustalono iż w niektórych urzędach i instytucjach państwowych znajduje się nadmiar kompletów Dziennika Ustaw i Monitora Polskiego z lat ubiegłych, podczas gdy inne jednostki, zwłaszcza nowopowstałe, kompletów takich nie posiadają, co utrudnia im pracę.

Celem najbardziej racjonalnego wykorzystania kompletów Dziennika Ustaw i Monitora Polskiego znajdujących się w posiadaniu urzędów, instytucji i przedsiębiorstw państwowych uprasza się:

- 1) o dokonanie analizy, czy posiadana ilość kompletów Dziennika Ustaw i Monitora Polskiego z lat ubiegłych nie przekracza istotnych potrzeb bieżących;
- 2) o przekazanie zbędnych kompletów Dziennika Ustaw i Monitora Polskiego bądź jednostkom nadrzędnym lub podległym (po ustaleniu, że jednostkom tym komplety są potrzebne), bądź też Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, Bracka 20a.

Przekazywanie kompletów powinno być dokonywane nieodpłatnie.

Powyższe dotyczy pełnych i z niewielkimi brakami rocznych lub półrocznych kompletów Dziennika Ustaw i Monitora Polskiego oprawionych i nie oprawionych, a nie pojedynczych egzemplarzy tych wydawnictw z lat ubiegłych.

Administracja Wydawnictw
Urzędu Rady Ministrów

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów (Warszawa, ul. Bracka 20a) w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Pojedyncze egzemplarze Monitora Polskiego nabywać można w Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów Warszawa Bracka 20a w punktach sprzedaży w Warszawie: „Dom Książki” Księgarnia Prawno-ekonomiczna pl. 3 Krzyży 12, kiosk „Domu Książki” w gmachu sądów al. Gen. Świerczewskiego 127 w kasach Sądów Wojewódzkich w Białymstoku, Gdańsku, Kielcach, Koszalinie, Łodzi, Opolu Rzeszowie Stalinozrodzie, Wrocławiu i Zielonej Górze oraz w kasach Sądów Powiatowych w Bydgoszczy Bytomiu, Cieszynie Częstochowie Gdyni Gliwicach Gnieźnie Jeleniej Górze Kaliszu, Krakowie, Lublinie, Nowym Sączu Olsztynie Ostrowie Wlkp. Poznaniu Przemyślu Raciborzu Radomiu, Szczecinie, Tarnowie Toruniu i Zamościu.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne Warszawa al. Stalina 1/3

Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów Warszawa ul. Bracka 20a

Wydrukowano z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Drukarni Akcydensowej w Warszawie ul. Tamka 4